

Schrijfstijl: Ros als observator

- “Er zit een moedervlek bij haar oor in de vorm van een rups. Of misschien is het eerder het lijfje van een mier. Als ze glimlacht is het alsof de mier aan een kleine wandeling wil beginnen.” (p.11)
- “Onder zijn glimmende huid liggen fijne aders. Ik denk aan een oeroude landkaart [...] Voorzichtig aai ik hem met de vingers van mijn andere hand. Hij voelt koel en glad, maar niet als steen. Misschien is hij vanbinnen wel lekker warm. Ik ruik eraan. Nee, geen bijzondere geur. Ik weet zeker dat er ergens op de wereld bruin goud bestaat en dat deze kastanje daarvan een broertje is” (p.18)
- “Als je goed kijkt, zie je dat er hier een wedstrijd wordt gespeeld. De vijf groene bierflesjes aan de ene kant denken dat ze winnen omdat ze iets groter zijn dan de vijf rode blikjes aan de andere kant.” (beschrijving van het ‘schouwspel’ bij een van de afvaltuintjes: p.20)
- “Echt overal in de stad vind ik haarelastiekjes. Ik snap niet dat al die meisjes en vrouwen ze steeds verliezen. Alsof ze met elkaar hebben afgesproken dat in iedere straat minstens één elastiekje hoort te liggen.” (p.26)
- “Eerst valt met niets op. Dat gebeurt bijna altijd als ik net begin te kijken. Pas na een tijdje zie ik wat er echt anders is vandaag. De bladeren!” (p.29-30)
- “Pinken zijn rare dingen. Terwijl de rest van je vingers al het werk opknappen, bewegen ze maar een beetje mee.” (p.34)
- “Heel even blijf ik staan en kijk omhoog. De kauwen steken als zwarte punten af tegen de stapelwolken. Ze schrijven samen letters in de wolkenlucht. Als je goed kijkt kun je ze lezen. ‘H A A S T’ lees ik. En het is waar. Rennen moet ik, anders haal ik het niet.” (p.36)
- “Ik staar naar boven, tussen de takken van de bomen. Heel in de verte trekt een vliegtuig een streep door de blauwe lucht. Die streep is van voren dun en van achter waaiert hij steeds verder uit. Het is een pijl die naar het museum wijst.” (p.49)
- “Jill heeft pretogen. Dan heeft ze lichte vlekjes in haar pupillen. En haar ooghoeken trekken tot rimpeltjes; precies de pootafdrukken van een kleine gans in het zand.” (p.67)